

Él egy történet

Él egy régi történet egy fiatalembről, akinél egy éjjel megjelent egy angyal és csodálatos dolgokról mesélt neki, amelyek az életben várnak rá. Minden lehetőség adott lesz számára, hogy hatalmas vagyonra tegyen majd szert, megtalálja az igaz szerelmet és egy gyönyörű nőt vegyen feleségül.

Emberünk egész életében várta, hogy az ígért csodálatos dolgok valóra váljanak, de nem történt semmi és végül egyedül, szegényen halt meg. Amikor a Mennysország kapujához ért, meglátta az angyalt, aki sok-sok évvel ezelőtt meglátogatta álmában, és felelősségre vonta:

"Te hatalmas vagyont ígértél nekem, társadalmi rangot és gyönyörű feleséget. Egész életemben vártam, de nem történt semmi. ,,

"Én neked nem ezt ígértem - válaszolt az angyal. - Én ezeknek a dolgoknak a LEHETŐSÉGÉT ígértem neked, de Te elmulasztottál élni ezekkel a lehetőségekkel."

Az ember megdöbbsent. „El sem tudom képzelni, miről beszélsz!" - mondta.

"Emlékszel, egyszer volt egy ötleted, de Te féltél, hogy nem sikerül, ezért nem tettél semmit?" - kérdezte az angyal.

Az ember bólintott.

"Mivel Te visszautasítottad a megvalósítást, az ezeket az ötleteket néhány év múlva egy másik embernek adták, aki nem ijedt meg a nehézségektől. Ha visszaemlékszel, akkor ez az ember az egyik leggazdagabb ember lett a környéken.

És arra emlékszel-e, - folytatta az angyal - amikor a várost óriási pusztítás érte, sok ház romba dőlt, sok ezer ember nem tudott szabadulni a romok alól. Neked lehetőséged lett volna segíteni a bajbajutottakon, és a túlélőket kimenteni, de Te féltél, hogy ha elmész otthonról, akkor betörnek hozzád és kirabolják a házadat. Ezért nem mentél el segíteni a hívó szóra, hanem otthon maradtál."

Az ember szégyenkezve bólintott.

"Ez egy hatalmas lehetőség volt, hogy száz és száz ember életét megmentsd, a város összes életben maradt lakója tisztelt volna Téged. - mondta az angyal.

És emlékszel arra az asszonyra, arra a fekete hajú nőre, aki neked annyira tetszett? Nem hasonlított egyik nőre sem, akikkel korábban, vagy későbbi életedben találkoztál, de azt gondoltad, hogy sose menne férjhez, egy olyan emberhez, mint Te, féltél, hogy elutasít, és inkább lemondóan elmentél mellette. ,,

Az ember újra bólintott, de már sírt.

"Igen barátom, - mondta az angyal - ő a feleséged lehetett volna, vele sok gyermeket neveltetek volna, vele igazán boldogságban éltél volna egész életedben."

Hasonló lehetőségek mindannyiunk életében adódnak, de sajnos gyakran, ehhez a történetbeli emberhez hasonlóan, mi is megengedjük, hogy a félelem felülkerekedjen rajtunk, és megzavarjon bennünket, hogy észrevegyük és éljünk is az adott lehetőségeinkkel.

Mi sem megyünk oda másokhoz, mert félünk az elutasítástól, mi sem beszélünk az érzéseinkről, mert félünk, hogy kinevetnek bennünket, és nem bízunk rá magunkat a másik emberre, mert félünk a fájdalomtól, hogy mi lesz ha elveszítjük.

De még nincs veszve semmi. Mi még életben vagyunk. Elkezdhetjük kihasználni az előttünk álló lehetőségeket... sőt mi magunk is elkezdhetünk létrehozni lehetőségeket, saját magunk számára!